

Навијање за оба ТИМА

Ешли Старк

(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се догодила у Јужној Кореји.

Џејн је узела последњи залогај својих резанаца. Мммм. Укусно!

„Хајде да играмо Јут Нори!” рекао је ујак Ји-Хо.

Опет је било то доба године! Њена породица је славила Ћусок, корејски Дан захвалности. Данас се Џејнина породица окупила да би уживали у пуно хране и заједно играли Јут Нори. Јут Нори је Џејнина омиљена игра.

Сви су сели у круг на поду. Џејн је погледала околу. У ком тиму жели да буде? Појурила је да седне поред ујака Ји-Хоа. „Желим да будем у твом тиму!” рекла је. „Бићемо велики победници!”

Ујак Ји-Хо се насмејао. „Са тобом у нашем тиму, сигурно имамо добре шансе!”

Џејнина мама је поставила таблу за игру у средину круга. Џејн јој је помогла да постави делове. Додали су четири палице екипи која ће прва почети.

Џејнина рођака Ана је била на реду за прво бацање. Бацила је палице у ваздух. Начин на који су палице пале показао је колико места тај тим може да помери на табли за игру. Све четири палице су биле окренуте надолу, што је значило да је Ана добила Јут! Морала је да помери фигуру свог тима за четири места и добила додатно бацање.

Али Ана није била у Џејнином тиму.

Џејн се намрштила.
Није желела да
дружи њим њобеди!

Џејн је склопила руке и намрштила се. „Надала сам се да неће добро бацити”, шапнула је ујаку Ји-Хоу.

„Разведри се!” рекао је ујак Ји-Хо. „Игра је тек почела.” Упутио јој је осмех охрабрења.

Након Аниног другог бацања, Џејнин тим је бацио палице. Али нису успели да помере своје фигуре толико далеко као Анин тим.

Са сваким бацањем, чланови Џејнине породице су навијали и смејали се. Џејн је гледала како се делови игре крећу по табли. Сви су се забављали.

Сви осим Џејн. Њен тим је и даље губио.

Коначно је дошао ред на Џејн. Бацила је палице у ваздух, али је само једна пала врхом надолу. Комад њеног тима се померио напред само за једно место.

Џејн је склопила руке. „Одустајем!” узвикнула је. „Желела сам да победимо.”

Одједном су сви утихнули. Када је подигла поглед, њена породица је зурила у њу. Деловали су изненађено што је тако љута.

Џејн је поцрвенела. Осећала се лоше што није срећна због своје породице.

Обично се није толико љутила.

Устала је да напусти круг.

Ујак Ји-Хо је испружио руку. „Не мораш да идеш”, рекао је. „Победа није све. Само покушај да се забавиш.”

„У реду”. Џејн је поново села. Желела је да се забавља као и сви остали. Дубоко је удахнула и посматрала свог рођака Бена како баца палице.

„Лепо бацање, Бене!” рекао је ујак Ји-Хо!“ Звучао је срећно.

Џејн је широм отворених очију погледала ујака Ји-Хоа. Навијао је за други тим! Можда се зато толико забављао.

Како је почео следећи окрет, Џејн је одлучила да навија за све у оба тима. Ујак Ји-Хо је био у праву. Победа није све. Исус би јој могао помоћи да буде срећна због чланова своје породице чак и ако изгуби.

Када је поново дошао Анин ред, Џејн јој се осмехнула. „Срећно! Успела си!”

Са друге стране круга, Ана се осмехнула. Ану је обузела топлина. Већ јој је било забавније!

„Толико тога у нашем животу зависи од нашег става. Начин на који одлучимо да гледамо на ствари и опходимо се према другима у потпуности мења ситуацију.”

President Thomas S. Monson (1927–2018), „Living the Abundant Life”, *Liahona*, јануар 2012, 4. стр.